Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (suuri jaosto)

4 päivänä lokakuuta 2024*

Ennakkoratkaisupyyntö – Maatalous ja kalastus – Luonnonmukaiset tuotteet – Asetus (EU) 2018/848 – Luonnonmukaista tuotantoa koskevat säännöt – 16 artikla – Merkinnät – 30 artikla – Luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavat ilmaisut – 33 artikla – Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnus – Käytön edellytykset – Tuotteen asetuksen 2018/848 mukaisuus – 45 ja 48 artikla – Kolmannesta maasta tulevien tuotteiden tuonti niiden saattamiseksi unionin markkinoille luonnonmukaisina tuotteina – Kolmannen maan tuotantosääntöjen vastaavuus asetuksen 2018/848 säännösten kanssa – Kolmannen maan luonnonmukaisen tuotannon tunnuksen käyttäminen

Asiassa C-240/23,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Bundesverwaltungsgericht (liittovaltion ylin hallintotuomioistuin, Saksa) on esittänyt 9.12.2022 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 17.4.2023, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Herbaria Kräuterparadies Gmbh

vastaan

Freistaat Bayern

UNIONIN TUOMIOISTUIN (suuri jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti K. Lenaerts, jaostojen puheenjohtajat K. Jürimäe, C. Lycourgos, E. Regan, T. von Danwitz ja Z. Csehi sekä tuomarit S. Rodin, L. S. Rossi (esittelevä tuomari), I. Jarukaitis, A. Kumin, N. Jääskinen, I. Ziemele ja M. Gavalec,

julkisasiamies: J. Richard de la Tour,

kirjaaja: hallintovirkamies N. Mundhenke,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 18.3.2024 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Herbaria Kräuterparadies GmbH, edustajanaan H. Schmidt, Rechtsanwalt,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

– Freistaat Bayern, asiamiehinään C. Diroll, C. Novak ja J. Vogel,

– Euroopan parlamentti, asiamiehinään I. Anagnostopoulou ja U. Rösslein,

– Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään L. Hamtcheva ja R. Meyer,

– Euroopan komissio, asiamiehinään A. C. Becker ja A. Dawes,

kuultuaan julkisasiamiehen 18.6.2024 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee yhtäältä luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 kumoamisesta 30.5.2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/848 (EUVL 2018, L 150, s. 1) 16 artiklan 1 kohdan, 30 artiklan 1 ja 2 kohdan, 33 artiklan 1 kohdan, 45 artiklan 1 kohdan ja 48 artiklan 1 kohdan sekä liitteessä II olevan IV osan 2.2.2 kohdan f alakohdan ja toisaalta Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 20 artiklan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa vastakkain ovat Herbaria Kräuterparadies GmbH (jäljempänä Herbaria) ja Freistaat Bayern (Baijerin osavaltio, Saksa) ja jossa on kyse Herbarialle asetetusta kiellosta käyttää Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnusta ja luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavia ilmaisuja sellaisen hedelmämehujen ja yrttiuutteiden seoksen markkinoille saattamisen yhteydessä, joka sisältää luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden lisäksi vitamiineja ja rautaglukonaattia, jotka eivät ole peräisin luonnonmukaisesta maataloudesta.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Asetus (EY) N:o 834/2007

3 Luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 2092/91 kumoamisesta 28.6.2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 (EUVL 2007, L 189, s. 1) 23 artiklan, jonka otsikko on ”Luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavien ilmausten käyttö”, 1 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”Tässä asetuksessa tuotteessa katsotaan olevan luonnonmukaiseen tuotantotapaan viittaavia ilmauksia, jos pakkausmerkinnöissä, mainonnassa tai kaupallisissa asiakirjoissa tuotetta, sen ainesosia tai rehuaineita kuvaillaan ilmauksilla, joilla ostajan annetaan ymmärtää, että tuote, sen ainesosat tai rehuaineet on tuotettu tässä asetuksessa annettujen sääntöjen mukaisesti. Erityisesti liitteessä lueteltuja ilmauksia sekä niiden johdoksia tai lyhenteitä, kuten ”bio” tai ”eko”, saa käyttää yksin tai yhdistettyinä kaikkialla yhteisössä ja millä tahansa yhteisön kielellä sellaisen tuotteen pakkausmerkinnöissä ja mainonnassa, joka täyttää tässä asetuksessa säädetyt tai tämän asetuksen nojalla asetetut vaatimukset.

Elävien tai jalostamattomien maataloustuotteiden pakkausmerkinnöissä ja mainonnassa saa käyttää ilmauksia, jotka viittaavat luonnonmukaiseen tuotantotapaan ainoastaan, jos tämän lisäksi myös kaikki kyseisen tuotteen ainesosat on tuotettu tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten mukaisesti.”

4 Asetuksen 834/2007 33 artiklan, jonka otsikko on ”Vastaavat takeet antavien tuotteiden tuonti”, 2 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”[Euroopan] komissio voi 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen hyväksyä kolmannet maat, joiden tuotantojärjestelmä on II, III ja IV osastossa säädettyjen periaatteiden ja tuotantosääntöjen mukainen ja jonka tarkastustoimien tehokkuus on V osastossa säädetyn mukainen, ja laatia tällaisten maiden luettelon. Vastaavuutta arvioitaessa otetaan huomioon [Codex Alimentarius – komission Yhdistyneiden kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) ja Maailman terveysjärjestön (WHO) yhteisen ohjelman täytäntöönpanon yhteydessä laatimat luonnonmukaisesti tuotettujen elintarvikkeiden tuotantoa, jalostusta, merkintöjä ja kaupan pitämistä koskevat] Codex Alimentarius -ohjeet CAC/GL 32.

– –”

Asetus (EY) N:o 889/2008

5 Neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä luonnonmukaisen tuotannon, merkintöjen ja valvonnan osalta 5.9.2008 annetun komission asetuksen (EY) N:o 889/2008 (EUVL 2008, L 250, s. 1) 27 artiklan, jonka otsikko oli ”Eräiden tuotteiden ja aineiden käyttö elintarvikkeiden jalostuksessa”, 1 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”Asetuksen [N:o 834/2007] 19 artiklan 2 kohdan b alakohdan soveltamiseksi luonnonmukaisten elintarvikkeiden jalostuksessa voidaan viiniä lukuun ottamatta käyttää ainoastaan seuraavia aineita:

– –

f) mineraalit (mukaan luettuina hivenaineet), vitamiinit, aminohapot ja mikroravintoaineet ovat sallittuja ainoastaan, jos niiden käyttö on lakisääteistä elintarvikkeissa, joihin niitä lisätään.”

Asetus (EY) N:o 1235/2008

6 Neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä kolmansista maista tuotavien luonnonmukaisten tuotteiden tuontijärjestelyjen osalta 8.12.2008 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1235/2008 7 artiklan 1 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”Komissio laatii hyväksyttyjen kolmansien maiden luettelon asetuksen [N:o 834/2007] 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Hyväksyttyjen maiden luettelo vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä III. – –”

Täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 126/2012

7 Asetuksen (EY) N:o 889/2008 muuttamisesta asiakirjaselvitysten osalta ja asetuksen (EY) N:o 1235/2008 muuttamisesta Amerikan yhdysvalloista tuotavien luonnonmukaisten tuotteiden tuontijärjestelyjen osalta 14.2.2012 annetulla komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 126/2012 (EUVL 2012, L 41, s. 5) Amerikan yhdysvallat merkittiin asetuksen N:o 1235/2008 liitteessä III olevaan hyväksyttyjen kolmansien maiden luetteloon.

Asetus 2018/848

8 Asetuksen 2018/848 johdanto-osan 6, 9, 15, 17, 73, 77–79, 93, 95, 96, 108 ja 123 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(6) Luonnonmukaista tuotantoa koskevan unionin politiikan tavoitteiden mukaisesti kyseisen politiikan täytäntöönpanolle vahvistetulla lainsäädäntökehyksellä olisi pyrittävä varmistamaan luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden tasapuolinen kilpailu ja sisämarkkinoiden moitteeton toiminta, säilyttämään kuluttajien luottamus luonnonmukaisiksi merkittyjä tuotteita kohtaan ja osoittamaan se perustelluksi sekä luomaan edellytykset, joilla tämä politiikka voi edistyä tuotannon ja markkinoiden kehitystä vastaavasti.

– –

(9) Neuvoston asetuksessa [N:o 834/2007] todetaan, että luonnonmukaisen tuotannon alan dynaamisen kehityksen vuoksi luonnonmukaista tuotantoa koskevia unionin sääntöjä on tarpeen tarkastella tulevaisuudessa uudelleen ottaen huomioon näiden sääntöjen soveltamisesta saadut kokemukset. Komission tekemän uudelleentarkastelun tulokset osoittavat, että luonnonmukaista tuotantoa koskevaa unionin lainsäädäntökehystä olisi parannettava säännöillä, jotka vastaavat kuluttajien korkeisiin odotuksiin ja ovat riittävän selkeät niille, joille ne on osoitettu. Asetus [N:o 834/2007] olisi sen vuoksi kumottava ja korvattava uudella asetuksella.

– –

(15) Tutkimushankkeissa on osoitettu, että kuluttajien luottamus on olennaisen tärkeällä sijalla luonnonmukaisesti tuotettujen elintarvikkeiden markkinoilla. Säännöt, jotka eivät ole luotettavia, voivat pitkällä aikavälillä vaarantaa yleisön luottamuksen ja johtaa markkinahäiriöihin. Sen vuoksi luonnonmukaisen tuotannon kestävän kehityksen olisi unionissa perustuttava järkeviin, unionin tasolla yhdenmukaistettuihin tuotantosääntöihin, jotka vastaavat toimijoiden ja kuluttajien odotuksiin luonnonmukaisten tuotteiden laadusta ja tässä asetuksessa säädettyjen periaatteiden ja sääntöjen noudattamisesta.

– –

(17) Tässä asetuksessa olisi luotava perusta luonnonmukaisen tuotannon ja sen suotuisten ympäristövaikutusten kestävälle kehittämiselle ja varmistettava samalla luonnonmukaisten tuotteiden sisämarkkinoiden tehokas toiminta ja tasapuolinen kilpailu. Tällöin autetaan viljelijöitä saavuttamaan kohtuullinen tulo, varmistetaan kuluttajien luottamus, suojataan

kuluttajien etua ja kannustetaan lyhyitä jakelukanavia ja paikallista tuotantoa. Näihin tavoitteisiin olisi päästävä noudattamalla luonnonmukaiseen tuotantoon sovellettavia yleisiä ja erityisiä periaatteita sekä yleisiä ja yksityiskohtaisia tuotantosääntöjä.

– –

(73) Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden merkintöihin olisi sovellettava [elintarviketietojen antamisesta kuluttajille, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1924/2006 ja (EY) N:o 1925/2006 muuttamisesta sekä komission direktiivin 87/250/ETY, neuvoston direktiivin 90/496/ETY, komission direktiivin 1999/10/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY, komission direktiivien 2002/67/EY ja 2008/5/EY sekä komission asetuksen (EY) N:o 608/2004 kumoamisesta 25.10.2011 annetussa] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa N:o 1169/2011 [(EUVL 2011, L 304, s. 18)] säädettyjä yleisiä sääntöjä ja erityisesti säännöksiä sellaisten merkintöjen estämisestä, jotka kuluttajien kannalta katsoen voivat aiheuttaa sekaannusta tai johtaa harhaan. Lisäksi tässä asetuksessa olisi vahvistettava erityiset säännökset, jotka liittyvät luonnonmukaisten ja siirtymävaiheen tuotteiden merkintöihin. Niiden olisi suojattava sekä toimijoiden etuja sen suhteen, että tuotteet ovat markkinoilla asianmukaisesti yksilöityjä ja että toimijat voivat toimia tasapuolisen kilpailun edellytyksien puitteissa, että kuluttajien etuja sen suhteen, että kuluttajat voivat tehdä tietoon perustuvia valintoja.

– –

(77) Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnuksen käyttö olisi oltava pakollista kaikille valmiiksi pakatuille unionissa tuotetuille luonnonmukaisille elintarvikkeille, jotta järjestelmä olisi kuluttajien kannalta selkeä kaikkialla unionin markkinoilla. Kyseistä tunnusta olisi lisäksi oltava mahdollista käyttää vapaaehtoisesti myös muissa kuin valmiiksi pakatuissa unionissa tuotetuissa luonnonmukaisissa tuotteissa ja kaikissa kolmansista maista tuoduissa luonnonmukaisissa tuotteissa sekä tiedotus- ja koulutustarkoituksiin. Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnuksen malli olisi esitettävä.

(78) Kyseisen tunnuksen käyttö on kuitenkin aiheellista rajoittaa tuotteisiin, jotka sisältävät ainoastaan tai lähes ainoastaan luonnonmukaisia ainesosia, jotta kuluttajille ei annettaisi harhaanjohtavaa käsitystä koko tuotteen luonnonmukaisuudesta. Sitä ei sen vuoksi saisi käyttää siirtymävaiheen tuotteiden eikä sellaisten jalostettujen tuotteiden merkinnöissä, joiden maatalousperäisistä ainesosista luonnonmukaisia on alle 95 painoprosenttia.

(79) Jotta kuluttajille ei aiheutuisi sekaannusta sen suhteen, onko tuote peräisin unionista vai sen ulkopuolelta, kuluttajille olisi Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnusta käytettäessä ilmoitettava, missä tuotteen maatalousperäiset raaka-aineet on tuotettu. Tässä yhteydessä luonnonmukaisesta vesiviljelystä peräisin olevien tuotteiden merkinnöissä olisi voitava viitata maatalouden sijasta vesiviljelyyn.

– –

(93) Luonnonmukaisten tuotteiden unioniin suuntautuvassa tuonnissa asetuksen [N:o 834/2007] mukaisista järjestelyistä saatujen kokemusten perusteella kyseisiä järjestelyjä on tarpeen tarkistaa, koska kuluttajat odottavat luonnonmukaisten tuontituotteiden olevan unionin sääntöjä vastaavien yhtä tiukkojen vaatimusten mukaisia ja koska unionin luonnonmukaisille tuotteille olisi varmistettava parempi pääsy

kansainvälisille markkinoille. Lisäksi on tarpeen selventää luonnonmukaisten tuotteiden vientiin sovellettavia sääntöjä, erityisesti säätämällä luonnonmukaisuuden todistavasta vientitodistuksesta.

– –

(95) Sellaisten luonnonmukaisten tuotteiden, jotka eivät ole luonnonmukaista tuotantoa koskevien unionin sääntöjen mukaisia mutta jotka tulevat kolmannesta maasta, jonka luonnonmukaisen tuotannon järjestelmä ja valvontajärjestelmä on hyväksytty unionin järjestelmiä vastaaviksi, olisi edelleen voitava päästä unionin markkinoille. Asetuksessa [N:o 834/2007] säädetty kolmansien maiden vastaavuus olisi kuitenkin hyväksyttävä vain unionin ja asianomaisen kolmannen maan välillä tehtävällä kansainvälisellä sopimuksella, jossa haetaan myös unionille vastavuoroista vastaavuuden hyväksyntää.

(96) Kolmansien maiden, jotka on hyväksytty vastaavuustarkoituksessa asetuksen [N:o 834/2007] nojalla, olisi edelleen oltava hyväksyttyjä tämän asetuksen nojalla sen rajoitetun ajan, joka on tarpeen sen varmistamiseksi, että siirtymä kansainväliseen sopimukseen perustuvan vastaavuuden hyväksyntää koskevaan järjestelmään on joustava, jos asianomaiset kolmannet maat edelleen takaavat, että niiden luonnonmukainen tuotanto ja valvontasäännöt vastaavat voimassa olevia asiaankuuluvia unionin sääntöjä, ja ne täyttävät kaikki vaatimukset, jotka liittyvät komission niiden hyväksyntään kohdistamaan valvontaan. Kyseisen valvonnan olisi perustuttava erityisesti näiden hyväksyttyjen kolmansien maiden komissiolle lähettämiin vuosikertomuksiin.

– –

(108) On tarpeen vahvistaa toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että siirtyminen tällä asetuksella muutettuun, luonnonmukaisten tuotteiden ja siirtymävaiheen tuotteiden tuontia unioniin säätelevän sääntelykehykseen tapahtuisi sujuvasti.

– –

(123) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, jotka liittyvät tasapuoliseen kilpailuun ja luonnonmukaisten tuotteiden sisämarkkinoiden moitteettomaan toimintaan sekä kuluttajien kyseisiin tuotteisiin ja Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnukseen tunteman luottamuksen varmistamiseen, vaan ne voidaan luonnonmukaisen tuotannon sääntöjen yhdenmukaistamisvaatimuksen vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä [SEU] 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.”

9 Asetus 2018/848 koostuu yhdeksästä luvusta, joista I luku, jonka otsikko on ”Kohde, soveltamisala ja määritelmät”, sisältää 1–3 artiklan, III luku, jonka otsikko on ”Tuotantosäännöt”, sisältää 9–29 artiklan, IV luku, jonka otsikko on ”Merkinnät”, sisältää 30–34 artiklan, ja VII luku, jonka otsikko on ”Kolmansien maiden kanssa käytävä kauppa”, sisältää 44–49 artiklan.

10 Asetuksen 2 artiklan, jonka otsikko on ”Soveltamisala”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tätä asetusta sovelletaan seuraaviin maataloudesta, myös vesiviljelystä ja mehiläishoidosta, peräisin oleviin tuotteisiin, sellaisina kuin ne on lueteltu SEUT-sopimuksen liitteessä I, ja näistä tuotteista peräisin oleviin tuotteisiin, jos niitä tuotetaan, valmistetaan, merkitään, jaellaan, saatetaan markkinoille, tuodaan unioniin tai viedään unionista taikka jos niitä on tarkoitus tuottaa, valmistaa, merkitä, jaella, saattaa markkinoille, tuoda unioniin tai viedä unionista:

a) elävät tai jalostamattomat maataloustuotteet, mukaan lukien siemenet ja muu kasvien lisäysaineisto;

b) elintarvikkeina käytettävät jalostetut maataloustuotteet;

c) rehut.

– –”

11 Asetuksen 3 artiklassa, jonka otsikko on ”Määritelmät”, säädetään seuraavaa:

”Tässä asetuksessa tarkoitetaan

– –

64) ’vastaavuudella’ samojen tavoitteiden saavuttamista ja samojen periaatteiden noudattamista soveltamalla sääntöjä, joilla varmistetaan sama vaatimustenmukaisuuden taso;

– –”

12 Asetuksen 16 artiklan, jonka otsikko on ”Jalostettujen elintarvikkeiden tuotantosäännöt”, sanamuoto on seuraava:

”1. Jalostettuja elintarvikkeita tuottavien toimijoiden on noudatettava erityisesti liitteessä II olevassa IV osassa sekä tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa mahdollisissa täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettuja yksityiskohtaisia tuotantosääntöjä.

– –

3. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä elintarvikkeiden sallituista jalostustekniikoista.

– –”

13 Asetuksen 2018/848 30 artiklan, jonka otsikko on ”Luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavien ilmaisujen käyttö”, sanamuoto on seuraava:

”1. Tässä asetuksessa tuotteessa katsotaan olevan luonnonmukaiseen tuotantotapaan viittaavia ilmauksia, jos merkinnöissä, mainonnassa tai kaupallisissa asiakirjoissa tuotetta, sen ainesosia tai rehuaineita kuvaillaan ilmauksilla, joilla ostajan annetaan ymmärtää, että tuote, sen ainesosat tai sen tuotantoon käytetyt rehuaineet on tuotettu tämän asetuksen mukaisesti. Erityisesti liitteessä IV lueteltuja ilmauksia sekä niiden johdoksia ja lyhenteitä, kuten ”bio” tai ”eko”, saa

käyttää yksin tai yhdistettyinä kaikkialla unionissa ja millä tahansa kyseisessä liitteessä luetellulla kielellä sellaisen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tuotteen merkinnöissä ja mainonnassa, joka on tämän asetuksen mukainen.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja ilmauksia ei saa 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta käyttää missään osassa unionia millään liitteessä IV luetellulla kielellä sellaista tuotetta koskeviin merkintöihin, mainontaan tai kaupallisiin asiakirjoihin, joka ei ole tämän asetuksen mukainen.

– –”

14 Asetuksen 32 artiklan, jonka otsikko on ”Pakolliset maininnat”, 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos käytetään Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnusta, sen kanssa samassa visuaalisessa kentässä on mainittava, missä tuotteen maatalousperäiset raaka-aineet on tuotettu, jossakin seuraavista muodoista tapauksen mukaan:

a) ’EU:n maataloudesta’, jos maatalousperäiset raaka-aineet on tuotettu unionissa;

b) ’muusta kuin EU:n maataloudesta’, jos maatalousperäiset raaka-aineet on tuotettu kolmansissa maissa;

c) ’EU:n ja muusta kuin EU:n maataloudesta’, jos osa maatalousperäisistä raaka-aineista on tuotettu unionissa ja osa kolmannessa maassa.

– –”

15 Asetuksen 33 artiklan, jonka otsikko on ”Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnus”, sanamuoto on seuraava:

”1. Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnusta saa käyttää sellaisten tuotteiden merkinnöissä, esittelyssä ja mainonnassa, jotka ovat tämän asetuksen mukaisia.

– –

2. Lukuun ottamatta 1 kohdan toisen alakohdan mukaista käyttöä Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnus on [virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista, jotka suoritetaan elintarvike- ja rehulainsäädännön ja eläinten terveyttä ja hyvinvointia, kasvien terveyttä ja kasvinsuojeluaineita koskevien sääntöjen soveltamisen varmistamiseksi, sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 999/2001, (EY) N:o 396/2005, (EY) N:o 1069/2009, (EY) N:o 1107/2009, (EU) N:o 1151/2012, (EU) N:o 652/2014, (EU) 2016/429 ja (EU) 2016/2031, neuvoston asetusten (EY) N:o 1/2005 ja (EY) N:o 1099/2009 ja neuvoston direktiivien 98/58/EY, 1999/74/EY, 2007/43/EY, 2008/119/EY ja 2008/120/EY muuttamisesta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 854/2004 ja (EY) N:o 882/2004, neuvoston direktiivien 89/608/ETY, 89/662/ETY, 90/425/ETY, 91/496/ETY, 96/23/EY, 96/93/EY ja 97/78/EY ja neuvoston päätöksen 92/438/ETY kumoamisesta 15.3.2017 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston] asetuksen (EU) 2017/625 (virallista valvontaa koskeva asetus) [(EUVL 2017, L 95, s. 1)] 86 ja 91 artiklan mukainen virallinen varmennus.

– –

5. Kansallisia tunnuksia ja yksityisiä tunnuksia saa käyttää sellaisten tuotteiden merkinnöissä, esittelyssä ja mainonnassa, jotka ovat tämän asetuksen mukaisia.

– –

16 Asetuksen 2018/848 45 artiklan, jonka otsikko on ”Luonnonmukaisten ja siirtymävaiheen tuotteiden tuonti”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Kolmannesta maasta voidaan tuoda tuote saatettavaksi unionin markkinoille luonnonmukaisena tuotteena tai siirtymävaiheen tuotteena edellyttäen, että seuraavat kolme edellytystä täyttyvät:

a) tuote on 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tuote;

b) joku seuraavista soveltuu:
   i) tuote on tämän asetuksen II, III ja IV luvun mukainen, ja kaikkiin toimijoihin ja 36 artiklassa tarkoitettuihin toimijaryhmiin, mukaan lukien viejät asianomaisessa kolmannessa maassa, on kohdistettu 46 artiklan mukaisesti hyväksyttyjen valvontaviranomaisten tai tarkastuslaitosten suorittamaa valvontaa ja kyseiset viranomaiset tai laitokset ovat antaneet niille sertifikaatin vahvistaen, että kaikki toimijat tai toimijaryhmät noudattavat tätä asetusta;
   ii) kun tuote tulee kolmannesta maasta, joka on hyväksytty 47 artiklan mukaisesti, kyseinen tuote on asiaankuuluvassa kauppasopimuksessa vahvistettujen edellytysten mukainen; tai
   iii) kun tuote tulee kolmannesta maasta, joka on hyväksytty 48 artiklan mukaisesti, kyseinen tuote on asianomaisen kolmannen maan vastaavien tuotanto- ja valvontasääntöjen mukainen, ja tuotteella on tuontia varten kyseisen kolmannen maan toimivaltaisten viranomaisten, valvontaviranomaisten tai tarkastuslaitosten myöntämä tarkastussertifikaatti, jossa vahvistetaan kyseinen säännöstenmukaisuus; ja

c) kolmansien maiden toimijat voivat antaa milloin tahansa tuojille ja unionin ja kolmansien maiden kansallisille viranomaisille tiedot, joiden avulla ne voivat tunnistaa toimittajinaan toimivat toimijat ja kyseisten toimittajien valvontaviranomaiset tai tarkastuslaitokset kyseisen luonnonmukaisen tuotteen tai siirtymävaiheen tuotteen jäljitettävyyden varmistamiseksi. Nämä tiedot on asetettava myös tuojien valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten saataville.”

17 Asetuksen 47 artiklan, jonka otsikko on ”Vastaavuus kauppasopimuksen nojalla” sanamuoto on seuraava:

”Edellä 45 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu hyväksytty kolmas maa on kolmas maa, jolla unioni on kauppasopimuksen nojalla tunnustanut olevan tuotantojärjestelmä, joka saavuttaa samat tavoitteet ja noudattaa samoja periaatteita kuin unioni soveltamalla sääntöjä, joilla varmistetaan sama vaatimustenmukaisuuden taso.”

18 Asetuksen 48 artiklan, jonka otsikko on ”Vastaavuus asetuksen (EY) N:o 834/2007 nojalla”, säädetään seuraavaa:

”1. Edellä 45 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitettu hyväksytty kolmas maa on kolmas maa, jonka unioni on hyväksynyt vastaavuustarkoituksessa asetuksen

[N:o 834/2007] 33 artiklan 2 kohdan nojalla, mukaan lukien tämän asetuksen 58 artiklassa säädetyn siirtymätoimenpiteen nojalla hyväksytyt maat.

Kyseinen hyväksynnän voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2025.

2. Komissio varmistaa 1 kohdassa tarkoitettujen hyväksyttyjen kolmansien maiden asianmukaisen valvonnan tarkastelemalla niiden hyväksyntää säännöllisesti uudelleen vuosiraporttien perusteella, jotka ne lähettävät komissiolle vuosittain 31 päivään maaliskuuta mennessä ja jotka koskevat niiden vahvistamien valvontatoimenpiteiden täytäntöönpanoa ja noudattamisen valvontaa, sekä muiden saatujen tietojen perusteella. Komissio voi tätä tarkoitusta varten pyytää apua jäsenvaltioilta. Valvonnan luonne määritetään arvioimalla säännösten noudattamatta jättämisen todennäköisyys ottaen erityisesti huomioon kyseisestä kolmannesta maasta unioniin suuntautuvan tuonnin määrä, toimivaltaisen viranomaisen toteuttamien seuranta- ja valvontatoimien tulokset ja aikaisemman valvonnan tulokset. Komissio raportoi Euroopan parlamentille ja [Euroopan unionin] neuvostolle säännöllisesti uudelleentarkastelun tuloksista.

– –”

19 Asetuksen liitteessä II on IV osa, joka koskee jalostettuja elintarvikkeita koskevia tuotantosääntöjä. Kyseisen IV osan 2.2.2 kohdan sanamuoto on seuraava:

”Elintarvikkeiden jalostuksessa on sallittua käyttää seuraavia tuotteita ja aineita:

– –

f) kivennäisaineet (mukaan lukien hivenaineet), vitamiinit, aminohapot ja mikroravintoaineet, edellyttäen, että:
   i) unionin lainsäädännön säännöksissä tai unionin lainsäädännön mukaisissa kansallisissa säännöksissä ’oikeudellisesti suoraan velvoitetaan’ käyttämään niitä tavanomaiseen käyttöön tarkoitetuissa elintarvikkeissa sillä seurauksella, että elintarviketta ei voida lainkaan saattaa markkinoille tavanomaiseen käyttöön tarkoitettuna elintarvikkeena ilman kyseisten kivennäisaineen, vitamiinin, aminohapon tai mikroravintoaineen lisäämistä; – –

– –”

20 Asetuksen 2018/848 liitteessä IV, jonka otsikko on ”30 artiklassa tarkoitetut tiedot”, säädetään seuraavaa:

”BG: биологичсен,

ES: ecológico, biológico, orgánico,

CS: ekologické, biologické,

DA: økologisk,

DE: ökologisch, biologisch,

ET: mahe, ökoloogiline,

EL: βιολογικό,

EN: organic,

FR: biologique,

GA: orgánach,

HR: ekološki,

IT: biologico,

LV: bioloģisks, ekoloģisks,

LT: ekologiškas,

LU: biologesch, ökologesch,

HU: ökológiai,

MT: organiku,

NL: biologisch,

PL: ekologiczne,

PT: biológico,

RO: ecologic,

SK: ekologické, biologické,

SL: ekološki,

FI: luonnonmukainen,

SV: ekologisk.”

Asetus (EU) 2020/1693

21 Luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä annetun asetuksen (EU) 2018/848 muuttamisesta asetuksen soveltamisen alkamispäivän ja tiettyjen muiden mainitussa asetuksessa tarkoitettujen päivämäärien osalta 11.11.2020 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2020/1693 (EUVL 2020, L 381, s. 1) johdanto-osan seitsemännessä perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Covid-19-pandemia ja siihen liittyvä kansanterveyskriisi ovat ennennäkemätön haaste myös kolmansille maille ja kolmansiin maihin sijoittautuneille toimijoille. Näin ollen on aiheellista pidentää niiden kolmansien maiden, jotka on tunnustettu vastaaviksi neuvoston asetuksen [N:o 834/2007] 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti, hyväksynnän voimassaolon päättymispäivää yhdellä vuodella 31 päivään joulukuuta 2026, jotta tällaisilla kolmansilla mailla on riittävästi aikaa muuttaa asemaansa joko tekemällä kauppasopimus unionin kanssa tai siten, että niiden toimijat noudattavat täysimääräisesti asetusta [2018/848] niin, että luonnonmukaisten tuotteiden kauppaan ei aiheudu tarpeettomia häiriöitä.”

22 Asetuksen 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Muutetaan [asetus 2018/848] seuraavasti:

– –

2) Korvataan 48 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa päivämäärä ’31 päivänä joulukuuta 2025’ päivämäärällä ’31 päivänä joulukuuta 2026’.

– –”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

23 Herbaria valmistaa Blutquick-nimistä juomaa, joka on luonnonmukaisesti tuotettujen hedelmämehujen ja yrttiuutteiden sekoitus. Ravintolisänä kaupan pidettävään juomaan on lisätty muita kuin kasviperäisiä vitamiineja ja rautaglukonaattia. Sen pakkauksessa on Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnus, kansallinen luomutunnus ja merkintä, jonka mukaan tuotteen ainesosat ovat peräisin ”valvotusta luonnonmukaisesta viljelystä”.

24 Bayerische Landesanstalt für Landwirtschaft (Baijerin osavaltion maatalousvirasto, Saksa) määräsi 18.1.2012 antamassaan päätöksessä muun muassa, että Herbarian on poistettava 1.12.2012 mennessä asetuksen N:o 834/2007 23 artiklan nojalla suojattu luonnonmukaista tuotantotapaa koskeva maininta Blutquickin pakkausmerkinnöistä, mainonnasta ja kaupan pitämisestä sillä perusteella, että kyseisen asetuksen säännösten ja asetuksen N:o 889/2008 27 artiklan 1 kohdan f alakohdan nojalla jalostettuihin tuotteisiin, joissa on maininta ”luonnonmukainen”, voidaan lisätä vitamiineja ja kivennäisaineita vain, jos niiden käyttö on lakisääteistä. Baijerin osavaltion maatalousviraston mukaan näin ei ole Blutquickin tapauksessa.

25 Herbaria nosti tästä päätöksestä kanteen Bayerisches Verwaltungsgericht Münchenissä (Münchenin hallintotuomioistuin, Saksa), joka esitti unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisukysymyksiä kyseisen 27 artiklan 1 kohdan f alakohdan tulkinnasta.

26 Bayerisches Verwaltungsgericht München hylkäsi Herbarian kanteen unionin tuomioistuimen 5.11.2014 antamassa tuomiossa Herbaria Kräuterparadies (C-137/13, EU:C:2014:2335) näihin kysymyksiin antamien vastausten perusteella.

27 Tästä ratkaisusta tehty valitus hylättiin 29.7.2021 annetulla tuomiolla, josta Herbaria teki Revision-valituksen Bundesverwaltungsgerichtiin (liittovaltion ylin hallintotuomioistuin, Saksa), joka on ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin.

28 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, että koska Baijerin osavaltion maatalousviraston 18.1.2012 antama päätös on hallintotoimi, jolla on pysyviä vaikutuksia, kansallisesta oikeuskäytännöstä seuraa, että kyseisen tuomioistuimen on ratkaistava sen käsiteltäväksi saatettu asia ratkaisun antamisajankohtana sovellettavan lainsäädännön perusteella. Näin ollen asetusta N:o 834/2007 ei voida tässä asiassa enää soveltaa ajallisesti, koska se on korvattu asetuksella 2018/848.

29 Herbaria ei riitauta ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa enää sitä, että vitamiinien ja kivennäisaineiden lisäämistä Blutquickiin ei edellytetä laissa ja että kyseinen tuote ei näin ollen ole asetuksen 2018/848 16 artiklan 1 kohdan ja sen liitteessä II olevan IV osan 2.2.2 kohdan

f alakohdan i alakohdan, jolla on pääasiallisesti korvattu asetuksen N:o 889/2008 27 artiklan 1 kohdan f alakohta, mukainen. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan on siten selvää, että asetuksen 2018/848” 33 artiklan 1 kohdassa kielletään Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnuksen, 33 artiklan 5 kohdassa kansallisen luomutunnuksen ja 30 artiklan 1 kohdassa luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavien ilmaisujen käyttö Blutquickin osalta.

30 Herbaria väittää kuitenkin, että viimeksi mainitun asetuksen mukaan tällaista kieltoa ei sovelleta Blutquickiin rinnastettavissa olevaan Amerikan yhdysvalloista tuotuun elintarvikkeeseen.

31 Komission ja US Department of Agriculturen (Yhdysvaltojen maatalousministeriö) välillä vuonna 2012 kirjeenvaihtona tehdyn sopimuksen nojalla Yhdysvallat on Herbarian mukaan sisällytetty niiden kolmansien maiden luetteloon, joiden tuotantosäännöt vastaavat asetuksessa N:o 834/2007 säädettyjä sääntöjä kyseisen asetuksen 33 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä. Tämä sisällyttäminen mahdollistaa nyttemmin asetuksen 2018/848 45 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdan nojalla sen, että Yhdysvalloista peräisin olevat Herbarian kaupan pitämien tuotteiden kanssa kilpailevat tuotteet voidaan saattaa unionin markkinoille luonnonmukaisina tuotteina. Niissä voidaan käyttää Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnusta ja luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavia ilmaisuja jo pelkästään sillä edellytyksellä, että ne ovat kyseisen kolmannen maan tuotantosääntöjen mukaisia, eli silloinkin, kun ne eivät ole unionin oikeuden tuotantosääntöjen mukaisia. Herbarian mukaan tämä merkitsee perusoikeuskirjan 20 artiklan vastaista eriarvoista kohtelua.

32 Freistaat Bayern katsoo, että Herbarian tulkinta asetuksesta 2018/848 on virheellinen ja että tosiasiassa Yhdysvalloista tulevissa tuotteessa voi olla Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnus vain, jos se täyttää tässä asetuksessa säädetyt tuotantosäännöt, joten kyseisen tuotteen kohtelu ei eroa unionissa valmistetun tuotteen kohtelusta.

33 Ennakkoratkaisua pyytäneellä tuomioistuimella on epäselvyyttä ensinnäkin siitä, voiko Yhdysvalloista tuodussa tuotteessa olla Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnus, vaikka se ei ole kaikilta osin asetuksessa 2018/848 asetettujen vaatimusten mukainen.

34 Jos näin todella olisi, se pohtii seuraavaksi, eikö tämä merkitsisi perusoikeuskirjan 20 artiklassa tarkoitettua eriarvoista kohtelua, ja voitaisiinko tällainen eriarvoinen kohtelu tarvittaessa oikeuttaa Yhdysvalloissa kyseisiin tuotteisiin sovellettavien tuotantoa ja valvontaa koskevien sääntöjen vastaavuuden tunnustamisella tai kaupan edistämistä koskevalla tavoitteella, johon tällaisella vastaavuuden tunnustamisella pyritään.

35 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa lopuksi, että vastaava kysymys nousee esiin asetuksen 2018/848 30 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavan ilmaisun käytön osalta.

36 Tässä tilanteessa Bundesverwaltungsgericht on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko asetuksen 2018/848 33 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnusta saa käyttää jalostetussa elintarvikkeessa, joka kyseisen asetuksen 45 artiklan 1 kohdan edellytysten mukaisesti tuodaan saatettavaksi unionin markkinoille luonnonmukaisena tuotteena mutta joka ei vastaa kyseisen asetuksen

16 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä liitteessä II olevan IV osan 2.2.2 kohdan f alakohdan kanssa, vaatimuksia, koska se sisältää kasviperäisten tuotteiden lisäksi muita kuin kasviperäisiä kivennäisaineita ja vitamiineja?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: seuraako perusoikeuskirjan 20 artiklasta, että Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnusta saa käyttää jalostetussa elintarvikkeessa, kun se tulee Euroopan unionista ja on asetuksen 2018/848 48 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytyn kolmannen maan vastaavien tuotanto- ja valvontasääntöjen mukainen mutta ei täytä kyseisen asetuksen 16 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä liitteessä II olevan IV osan 2.2.2 kohdan f alakohdan kanssa, vaatimuksia?

3) Seuraako perusoikeuskirjan 20 artiklasta, että tällaisessa Euroopan unionista tulevassa jalostetussa elintarvikkeessa saa asetuksen 2018/848 30 artiklan 1 kohdan nojalla käyttää luonnonmukaiseen tuotantotapaan viittaavia ilmauksia, ilman että siinä käytetään Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnusta?”

Pyyntö asian käsittelyn suullisen vaiheen uudelleen aloittamisesta

37 Herbaria on julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksen esittämisen jälkeen vaatinut unionin tuomioistuimen kirjaamoon 26.6.2024 toimittamallaan kirjelmällä, että asian käsittelyn suullinen vaihe aloitettaisiin uudelleen.

38 Vaatimuksensa tueksi Herbaria väittää, että julkisasiamiehen ratkaisuehdotukseen sisältyy useita paikkansapitämättömiä oikeudellisia seikkoja ja tosiseikkoja, jotka voivat johtaa unionin tuomioistuinta harhaan. Pääasian asianosaisilla tai Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 23 artiklassa tarkoitetuilla osapuolilla ei myöskään ole ollut tilaisuutta lausua istunnossa tällaisista seikoista, joita julkisasiamies on pitänyt ennakkoratkaisukysymyksiin annettavan vastauksen kannalta ratkaisevina.

39 Julkisasiamies on Herbarian mukaan yhtäältä todennut virheellisesti, että on olemassa Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnuksen ”mukana seuraavia mainintoja”, joissa ilmoitetaan tuotteen raaka-aineen alkuperä ja tuotteen valmistuspaikka, joten kuluttaja on tätä tunnusta käytettäessä aina tietoinen siitä, että kyseinen tuote on peräisin Yhdysvalloista. Julkisasiamies on toisaalta tulkinnut virheellisesti asetuksen N:o 834/2007 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja Codex Alimentarius -ohjeita.

40 On yhtäältä palautettava mieleen, että SEUT 252 artiklan toisen kohdan mukaan julkisasiamiehen tehtävänä on täysin puolueettomana ja riippumattomana esittää julkisessa istunnossa perustellut ratkaisuehdotukset asioissa, jotka Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön mukaan vaativat hänen myötävaikutustaan. Julkisasiamiehen ratkaisuehdotus tai perustelut, joiden päätteeksi hän päätyy siihen, eivät sido unionin tuomioistuinta (tuomio 18.1.2024, CROSS Zlín, C-303/22, EU:C:2024:60, 36 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

41 On myös muistutettava, että Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännössä ja unionin tuomioistuimen työjärjestyksessä ei määrätä pääasian asianosaisten tai kyseisen työjärjestyksen 23 artiklassa tarkoitettujen osapuolten mahdollisuudesta vastata julkisasiamiehen esittämään ratkaisuehdotukseen. Tämän vuoksi se, ettei pääasian asianosainen tai osapuoli yhdy

julkisasiamiehen ratkaisuehdotukseen, riippumatta siinä tutkituista kysymyksistä, ei sellaisenaan voi olla peruste asian käsittelyn suullisen vaiheen aloittamiseksi uudelleen (ks. vastaavasti tuomio 18.1.2024, CROSS Zlín (C-303/22, EU:C:2024:60, 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

42 Herbaria ei siis voi pätevästi perustella pyyntöään asian käsittelyn suullisen vaiheen aloittamisesta uudelleen arvostelemalla julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksen tiettyjen kohtien perusteltavuutta.

43 Toisaalta unionin tuomioistuin voi työjärjestyksensä 83 artiklan mukaan julkisasiamiestä kuultuaan milloin tahansa määrätä asian käsittelyn suullisen vaiheen aloitettavaksi uudelleen erityisesti, jos unionin tuomioistuin katsoo, ettei sillä ole riittävästi tietoa asiasta, tai jos asianosainen on suullisen vaiheen päättyneeksi julistamisen jälkeen vedonnut uuteen seikkaan, joka voi olennaisesti vaikuttaa unionin tuomioistuimen ratkaisuun, taikka jos asia on ratkaistava sellaisella perusteella, josta asianosaisella tai Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 23 artiklassa tarkoitetulla osapuolella ei ole ollut tilaisuutta lausua.

44 Nyt käsiteltävässä asiassa on kuitenkin todettava, että tähän menettelyyn osallistuneet osapuolet ovat voineet esittää sekä menettelyn kirjallisessa että suullisessa vaiheessa ne oikeudelliset seikat, joita ne ovat pitäneet merkityksellisinä sen kannalta, että unionin tuomioistuin voi tulkita ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esittämien kysymysten kohteena olevia unionin oikeuden määräyksiä ja säännöksiä. Unionin tuomioistuin katsoo näin ollen, että sillä on käytettävissään kaikki tarpeelliset tiedot nyt käsiteltävän ennakkoratkaisupyynnön ratkaisemiseksi ja ettei yksikään niistä seikoista, jotka Herbaria esittää asian käsittelyn suullisen vaiheen uudelleen aloittamista koskevan pyyntönsä tueksi, oikeuta kyseisen vaiheen uudelleen aloittamista työjärjestyksen 83 artiklan mukaisesti.

45 Näin ollen unionin tuomioistuin katsoo julkisasiamiestä kuultuaan, että asian käsittelyn suullista vaihetta ei ole määrättävä aloitettavaksi uudelleen.

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen kysymys

46 Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kansallisten tuomioistuinten ja unionin tuomioistuimen välille SEUT 267 artiklalla luodussa yhteistyömenettelyssä unionin tuomioistuimen tehtävänä on antaa kansalliselle tuomioistuimelle hyödyllinen vastaus, jonka perusteella kansallinen tuomioistuin voi ratkaista siinä vireillä olevan asian. Unionin tuomioistuimen on tämän vuoksi tarvittaessa muotoiltava sille esitetyt kysymykset uudelleen. Se, että kansallinen tuomioistuin on muodollisesti esittänyt ennakkoratkaisukysymyksen viittaamalla tiettyihin unionin oikeuden määräyksiin tai säännöksiin, ei estä unionin tuomioistuinta esittämästä kansalliselle tuomioistuimelle kaikkia unionin oikeuden tulkintaan liittyviä seikkoja, jotka saattavat olla hyödyllisiä kansallisen tuomioistuimen arvioidessa käsiteltävänään olevaa asiaa, riippumatta siitä, onko kansallinen tuomioistuin kysymyksiä esittäessään viitannut niihin. Unionin tuomioistuimen on tältä osin poimittava kaikista kansallisen tuomioistuimen esittämistä seikoista ja erityisesti ennakkoratkaisupyynnön perusteluista ne unionin oikeutta koskevat seikat, joita on syytä tulkita, kun otetaan huomioon riidan kohde (tuomio 21.9.2023, Juan, C-164/22, EU:C:2023:684, 24 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

47 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on muotoillut ensimmäisen kysymyksensä siten, että siinä mainitaan ainoastaan asetuksen 2018/848 33 artiklan 1 kohta, jossa säädetään Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnuksen käytöstä. Ennakkoratkaisupyynnöstä ja erityisesti kolmatta kysymystä koskevista perusteluista ilmenee kuitenkin, että kyseinen tuomioistuin katsoo ensimmäisen kysymyksen koskevan yhtä lailla kyseisen asetuksen 30 artiklan 2 kohtaa, jossa säädetään luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavien ilmaisujen käytöstä.

48 Jotta ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle voidaan antaa hyödyllinen vastaus, on siten katsottava, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee ensimmäisellä kysymyksellään pääasiallisesti, onko asetuksen 2018/848 30 artiklan 2 kohtaa ja 33 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnusta ja luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavia ilmaisuja saa käyttää jalostetussa elintarvikkeessa, joka kyseisen asetuksen 45 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdassa ja 48 artiklan 1 kohdassa säädetyin edellytyksin tuodaan kolmannesta maasta saatettavaksi unionin markkinoille luonnonmukaisena tuotteena mutta joka ei vastaa kyseisen asetuksen 16 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä sen liitteessä II olevan IV osan 2.2.2 kohdan f alakohdan kanssa, edellytyksiä, koska elintarvike sisältää muita kuin kasviperäisiä kivennäisaineita ja vitamiineja.

Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnuksen ja luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavien ilmaisujen käyttö

49 Aluksi on todettava, että asetuksen 2018/848 2 artiklan 1 kohdan mukaan kyseistä asetusta sovelletaan tässä säännöksessä tarkoitettuihin tuotteisiin erityisesti, jos niitä tuotetaan unionissa tai tuodaan unioniin tai jos niitä on tarkoitus tuottaa unionissa tai tuoda unioniin.

50 Kyseisen asetuksen 30 artiklan 2 kohdan ja 33 artiklan 1 kohdan sanamuodon mukaan luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavia ilmauksia ja Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnusta saa käyttää ainoastaan tuotteissa, jotka ovat kyseisen asetuksen mukaisia.

51 Kuten julkisasiamies ratkaisuehdotuksensa 67–72 kohdassa pääasiallisesti totesi, tällä sanamuodolla on siten tarkoitus osoittaa, että näitä ilmaisuja ja tätä tunnusta voidaan käyttää luonnonmukaisissa tuotteissa riippumatta siitä, onko ne valmistettu unionissa vai tuotu kolmannesta maasta saatettaviksi unionin markkinoille luonnonmukaisina tuotteina, ainoastaan siltä osin kuin ne ovat kyseisessä asetuksessa ja erityisesti sen II ja III luvussa säädettyjen vaatimusten mukaisia.

52 Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin oikeuden säännösten tai määräysten tulkitsemisessa on kuitenkin otettava huomioon paitsi niiden sanamuoto myös niiden asiayhteys ja sillä säännöstöllä tavoitellut päämäärät, jonka osa säännökset tai määräykset ovat (tuomio 29.7.24, Belgian Association of Tax Lawyers ym., C-623/22, EU:C:2024:639, 94 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

53 Ensinnäkin asiayhteydestä on todettava, että asetuksessa 2018/848 tehdään ero unionissa valmistettujen tuotteiden ja niiden tuotteiden välillä, jotka on tuotu kolmannesta maasta niiden saattamiseksi unionin markkinoille luonnonmukaisina tuotteina.

54 Erityisesti unionissa tuotettujen jalostettujen elintarvikkeiden osalta on yhtäältä todettava, että kyseisen asetuksen 16 artiklan 1 kohdan mukaan niiden osalta on noudatettava kyseisen asetuksen liitteessä II olevassa IV osassa sekä sen 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettuja yksityiskohtaisia tuotantosääntöjä.

55 Asetuksen 2018/848 45 artiklassa säädetään toisaalta kumulatiivisista edellytyksistä, jotka muun kuin unionissa valmistetun tuotteen on täytettävä, jotta se voidaan tuoda kolmannesta maasta saatettavaksi unionin markkinoille luonnonmukaisena tuotteena.

56 Ensinnäkin asetuksen 2018/848 45 artiklan 1 kohdan a alakohdassa edellytetään, että tuotu tuote on kyseisen asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tuote.

57 Toiseksi kyseisen asetuksen 45 artiklan 1 kohdan c alakohdassa edellytetään pääasiallisesti sitä, että kolmansien maiden toimijat voivat antaa tuojille ja unionin ja kolmansien maiden kansallisille viranomaisille kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen kyseessä olevan tuotteen jäljitettävyyden varmistamiseksi.

58 Kyseisen asetuksen 45 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan kolmannesta maasta tuotavan tuotteen on täytettävä jokin tässä säännöksessä säädetyistä edellytyksistä.

59 Ensinnäkin asetuksen 2018/848 45 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitetussa tilanteessa kyseisen tuotteen on erityisesti oltava kyseisen asetuksen II, III ja IV luvun säännösten ja siis erityisesti kyseisen asetuksen III lukuun sisältyvien tuotantosääntöjen ja sen IV luvussa säädettyjen merkintäsääntöjen mukainen.

60 Toiseksi asetuksen 2018/848 45 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitetussa tilanteessa kyseisen tuotteen, jos se tulee kyseisen asetuksen 47 artiklan mukaisesti hyväksytystä kolmannesta maasta, on oltava asianomaisessa kauppasopimuksessa vahvistettujen edellytysten mukainen.

61 Kolmanneksi asetuksen 2018/848 45 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitetussa tilanteessa tuotteen, jos se tulee kyseisen asetuksen 48 artiklan mukaisesti vastaavuustarkoituksessa hyväksytystä kolmannesta maasta, on oltava asianomaisen kolmannen maan vastaavien tuotanto- ja valvontasääntöjen mukainen, ja tuotteella on oltava tuontia varten kyseisen kolmannen maan toimivaltaisten viranomaisten, valvontaviranomaisten tai tarkastuslaitosten myöntämä tarkastussertifikaatti, jossa vahvistetaan kyseinen säännöstenmukaisuus.

62 Jo asetuksen 2018/848 45 artiklan 1 kohdan b alakohdan sanamuodosta ilmenee, että kyseisen säännöksen i–iii alakohdassa asetetut kolme edellytystä ovat vaihtoehtoiset edellytykset, joten riittää, että vain yksi niistä täyttyy, jotta kolmannesta maasta tuotu tuote voidaan saattaa unionin markkinoille luonnonmukaisena tuotteena, jos se täyttää myös kyseisen asetuksen 45 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa säädetyt kaksi muuta edellytystä.

63 Näistä kolmesta vaihtoehtoisesta edellytyksestä vain asetuksen 2018/848 45 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdan mukaisessa edellytyksessä vaaditaan, että tuotu tuote on kyseisen asetuksen II, III ja IV luvun säännösten mukainen.

64 Näin ollen tuote, joka vastaa asetuksen 2018/848 45 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitettua tilannetta, voitaisiin saattaa unionin markkinoille luonnonmukaisena tuotteena, vaikka se ei ole kaikkien kyseisen asetuksen III luvussa tarkoitettujen tuotantosääntöjen mukainen, edellyttäen, että kyseessä on tuote, joka tulee sellaisesta kolmannesta maasta, jonka unioni on hyväksynyt asetuksen N:o 834/2007 33 artiklan 2 kohdan, johon viitataan asetuksen 2018/848 48 artiklan 1 kohdassa, nojalla vastaavuustarkoituksessa, ja joka on erityisesti niiden tässä kolmannessa maassa voimassa olevien tuotantosääntöjen mukainen, joiden unioni on katsonut vastaavan kyseisessä III luvussa vahvistettuja tuotantosääntöjä.

65 Tässä yhteydessä on huomattava, että vastaavuuden käsite määritellään asetuksen 2018/848 3 artiklan 64 alakohdassa siten, että sillä tarkoitetaan samojen tavoitteiden saavuttamista ja samojen periaatteiden noudattamista soveltamalla sääntöjä, joilla varmistetaan sama vaatimustenmukaisuuden taso.

66 Näin ollen asetuksen 2018/848 45 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdassa oleva viittaus asianomaisen kolmannen maan tuotantosääntöjen vastaavuuteen edellyttää väistämättä, että tässä kolmannessa maassa voimassa olevilla säännöillä pyritään sellaisiin tavoitteisiin ja noudatetaan sellaisia periaatteita, jotka ovat samoja kuin asetuksen 2018/848 II luvun säännöksistä seuraavat tavoitteet ja päämäärät. Kyseisen asetuksen III luvussa vahvistetuista tuotantosäännöistä on todettava, että kyseisestä määritelmästä ilmenee, että kolmannen maan säännöstön ei tarvitse olla samanlainen kuin unionin säännöstön vaan sillä on varmistettava ”sama vaatimustenmukaisuuden taso” kuin se, jota unionin lainsäädännössä edellytetään unionissa valmistetuilta tuotteilta.

67 Kuten tämän tuomion 51 kohdassa on muistutettu, asetuksen 2018/848 30 artiklan 2 kohdassa sallitaan luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavien ilmaisujen käyttö ja sen 33 artiklan 1 kohdassa sallitaan Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnuksen käyttö ainoastaan kyseisen asetuksen mukaisissa tuotteissa.

68 Asetuksen 2018/848 missään säännöksessä ei sitä vastoin sallita näiden ilmaisujen tai kyseisen tunnuksen käyttöä tuotteissa, jotka tulevat vastaavuustarkoituksessa hyväksytyistä kolmansista maista ja jotka siitä huolimatta, että niitä voidaan tuoda unioniin kyseisen asetuksen 45 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii tai iii alakohdan mukaisesti, eivät kuitenkaan ole kyseisessä asetuksessa säädettyjen tuotantosääntöjen mukaisia.

69 Erityisesti asetuksen 2018/848 45 artiklan 1 kohdan b alakohdan rakenne tukee tämän tuomion 51 kohdassa esitettyä kyseisen asetuksen 30 artiklan 2 kohdan ja 33 artiklan 1 kohdan sanamuodon mukaista tulkintaa. Luonnonmukaisina tuotteina tuotujen tuotteiden osalta unionin lainsäätäjän tarkoituksena on ollut nimittäin erottaa toisistaan yhtäältä tuotteet, jotka ovat kyseisen asetuksen II, III ja IV luvun mukaisia, ja toisaalta tuotteet, joihin niiden alkuperämaassa sovelletaan sääntöjä, joiden vastaavuus on tunnustettu joko kauppasopimuksen tai unionin yksipuolisen toimenpiteen nojalla.

70 Toiseksi asetuksen 2018/848 tavoitteet ja erityisesti sen luonnonmukaisten tuotteiden merkintöjä koskevat säännökset, joihin sen 30 artiklan 2 kohta ja 33 artiklan 1 kohta kuuluvat, vahvistavat tämän tulkinnan.

71 Ensinnäkin, kuten asetuksen 2018/848 johdanto-osan 6, 9 ja 123 perustelukappaleesta ilmenee, yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanolle vahvistetulla lainsäädäntökehyksellä, johon kyseinen asetus SEUT 43 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna välineenä kuuluu, pyritään

varmistamaan tasapuolinen kilpailu luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden sisämarkkinoilla sekä säilyttämään kuluttajien luottamus luonnonmukaisiksi merkittyjä tuotteita kohtaan ja osoittamaan se perustelluksi. Unionin lainsäätäjän tarkoituksena on ollut säätää tätä varten säännöistä, jotka vastaavat kuluttajien korkeisiin odotuksiin tällä alalla ja ovat riittävän selkeät niille, joille ne on osoitettu. Se korosti tässä yhteydessä asetuksen 2018/848 johdanto-osan 15 perustelukappaleessa, että kuluttajien luottamus on olennaisen tärkeällä sijalla luonnonmukaisesti tuotettujen elintarvikkeiden markkinoilla, ja sen johdanto-osan 17 perustelukappaleessa, että kyseisellä asetuksella pyritään erityisesti varmistamaan kuluttajien luottamus ja suojaamaan kuluttajien etuja.

72 Asetuksen 2018/848 johdanto-osan 73 perustelukappaleesta ilmenee seuraavaksi, että sen merkintöjä koskevien säännösten – mukaan lukien säännökset, jotka koskevat Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnuksen ja luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavien ilmaisujen käyttöä – tavoitteena on suojata sekä toimijoiden etuja sen suhteen, että tuotteet ovat luonnonmukaisten tuotteiden markkinoilla asianmukaisesti yksilöityjä ja että toimijat voivat toimia tasapuolisen kilpailun edellytyksien puitteissa, että kuluttajien etuja sen suhteen, että kuluttajat voivat tehdä tietoon perustuvia valintoja heille tarjottujen tuotteiden välillä.

73 Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnuksesta on todettava lopuksi, että asetuksen 2018/848 johdanto-osan 77–79 perustelukappaleessa korostetaan unionin lainsäätäjän tahtovan, että kyseisen tunnuksen käytöstä säädetään siten, että järjestelmä on kuluttajien kannalta selkeä kaikkialla unionin markkinoilla, että kuluttajille ei anneta harhaanjohtavaa käsitystä koko asianomaisen tuotteen luonnonmukaisuudesta ja ettei kuluttajille aiheudu sekaannusta sen suhteen, onko tuote peräisin unionista vai sen ulkopuolelta.

74 Kuten tämän tuomion 64–67 kohdasta ilmenee, unionin lainsäätäjän tekemästä valinnasta seuraa nyt käsiteltävässä asiassa, että kolmansista maista asetuksen 2018/848 45 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdan mukaisen vastaavuusjärjestelmän nojalla tuodut tuotteet voidaan saattaa unionin markkinoille luonnonmukaisina tuotteina silloinkin, kun ne eivät täytä kaikkia kyseisessä asetuksessa ja erityisesti sen II ja III luvussa säädettyjä vaatimuksia. Unionissa valmistettujen tuotteiden sitä vastoin on täytettävä kaikki nämä vaatimukset, jotta ne voidaan saattaa markkinoille luonnonmukaisina tuotteina.

75 Tässä yhteydessä se, että luonnonmukaisten tuotteiden sisämarkkinoilla voitaisiin käyttää luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavia ilmaisuja ja Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnusta sekä tuotteissa, jotka on valmistettu unionissa tai kolmansissa maissa asetuksessa 2018/848 vahvistettujen tuotantosääntöjen mukaisesti, että tuotteissa, jotka on valmistettu kolmansissa maissa vain näitä tuotantosääntöjä vastaavien vaatimusten mukaisesti, haittaisi tasapuolista kilpailua luonnonmukaisten tuotteiden sisämarkkinoilla ja aiheuttaisi epäselvyyttä, joka voisi johtaa kuluttajia harhaan.

76 Kuluttajat voisivat nimittäin tällaisessa tilanteessa olettaa, että tuote, jossa on luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavia ilmaisuja tai Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnus, on kaikkien asetuksessa 2018/848 ja erityisesti sen II ja III luvussa vahvistettujen vaatimusten mukainen, vaikka se on ainoastaan sen kolmannen maan, josta se on tuotu, niiden tuotantosääntöjen mukainen, jotka vastaavat kyseisen asetuksen tuotantosääntöjä.

77 On erityisesti todettava, että kyseisen tunnuksen tarkoituksena on juuri ilmoittaa kuluttajille selvästi ja yksiselitteisesti siitä, että tuote, jossa tunnus on, on täysin kaikkien asetuksessa 2018/848 säädettyjen vaatimusten mukainen, eikä pelkästään kyseistä asetusta vastaavien sääntöjen mukainen. Näin on sitäkin suuremmalla syyllä, koska kyseinen tunnus on kyseisen asetuksen 33 artiklan 2 kohdan mukaan Euroopan unionin virallinen varmennus.

78 Epäselvyyksien välttämiseen ei riitä se erityisesti komission korostama seikka, että asetuksen N:o 2018/848 32 artiklan 2 kohdan mukaan silloin, kun tuotteessa käytetään Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnusta, siihen on lisättävä maininta, jossa ilmoitetaan täsmällisesti siitä, missä kyseisen tuotteen maatalousperäiset raaka-aineet on tuotettu. Kuluttaja ei voi nimittäin tällaisen maininnan perusteella tietää, onko tuotu tuote asetuksen 2018/848 tuotantosääntöjen mukainen vai onko se ainoastaan kyseisen asetuksen tuotantosääntöjä vastaavien tuotantosääntöjen mukainen.

79 Näin ollen on katsottava, että kolmannesta maasta asetuksen 2018/848 45 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdan nojalla unionin markkinoille luonnonmukaisena tuotteena saatettavaksi tuodun tuotteen merkinnöissä ei voida käyttää Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnusta eikä lähtökohtaisesti luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavia ilmaisuja.

Kolmannen maan luonnonmukaisen tuotannon tunnuksen käyttö

80 Koska asetukseen 2018/848 ja erityisesti sen VII lukuun sisältyy kolmansien maiden kanssa käytävää kauppaa koskevia säännöksiä, tällä asetuksella pyritään ottamaan käyttöön myös eräitä luonnonmukaisten tuotteiden kansainväliseen kauppaan sovellettavia sääntöjä, joilla on tarkoituksena – kuten neuvosto perustellusti istunnossa korosti – yhtäältä edistää näiden tuotteiden toimituksia, niiden tarjonnan saatavuutta ja kasvavan kysynnän tyydyttämistä unionissa ja toisaalta edistää tällaisten unionista peräisin olevien tuotteiden vientiä kolmansiin maihin kahdenvälisten sopimusten perusteella.

81 Kyseisen asetuksen 45 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohta, jossa komissiolle annetaan toimivalta tunnustaa, että kolmannen maan säännöt vastaavat asetuksen 2018/848 sääntöjä, kuuluu juuri tähän asiayhteyteen.

82 Unionin tuomioistuimen käytettävissä olevasta asiakirja-aineistosta ilmenee, että tietyissä tuotteissa, jotka tuodaan unioniin luonnonmukaisina tuotteina kyseisen asetuksen 45 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitetun vastaavuusjärjestelmän nojalla, on sen kolmannen maan luonnonmukaisen tuotannon tunnus, josta ne tuodaan, ja että tällaisessa tunnuksessa voi olla luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavia ilmaisuja, kuten ”biologique”, ”ecológico” tai ”organic”, taikka näiden ilmaisujen johdoksia ja lyhenteitä, kuten ”bio” tai ”eco”.

83 Tältä osin on todettava, että se, että tällaisissa tuoduissa tuotteissa käytetään sen kolmannen maan luonnonmukaisen tuotannon tunnusta, josta ne tuodaan, ei ole omiaan haittaamaan luonnonmukaisten tuotteiden tasapuolista kilpailua sisämarkkinoilla tai aiheuttamaan epäselvyyttä, joka voisi johtaa kuluttajia harhaan. Sen lisäksi, että Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnuksesta poikkeavan kolmannen maan luonnonmukaisen tuotannon tunnuksen käyttö ei aseta kyseisiä tuotteita kilpailun kannalta samalle lähtöviivalle, kolmannen maan luonnonmukaisen tuotannon tunnuksen käyttö ei nimittäin myöskään ole omiaan antamaan vaikutelmaa siitä, että kyseiset tuodut tuotteet ovat kaikkien asetuksessa 2018/848 vahvistettujen vaatimusten mukaisia.

84 Tämän tuomion 80 kohdassa esitetystä päätelmästä huolimatta tästä seuraa, että erityisesti asetuksen 2018/848 45 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdan tehokkaan vaikutuksen varmistamiseksi ja kyseisessä asetuksessa komissiolle annettujen toimivaltuuksien säilyttämiseksi kyseisen säännöksen nojalla tuoduissa tuotteissa, joilla on pääsy unionin markkinoille ”luonnonmukaisina tuotteina”, on voitava käyttää sen kolmannen maan luonnonmukaisen tuotannon tunnusta, josta ne tulevat, myös silloin, kun tässä tunnuksessa on ilmaisuja, jotka ovat samanlaisia kuin kyseisen asetuksen 30 artiklan 1 kohdassa ja sen liitteessä IV tarkoitetut luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavat ilmaisut.

85 Edellä esitetyn perusteella ensimmäiseen kysymykseen on vastattava seuraavasti:

– Asetuksen 2018/848 30 artiklan 2 kohtaa ja 33 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnusta ja lähtökohtaisesti ilmauksia, jotka viittaavat luonnonmukaiseen tuotantoon, ei saa käyttää jalostetussa elintarvikkeessa, joka tuodaan kyseisen asetuksen 45 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdassa ja 48 artiklan 1 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti kolmannesta maasta saatettavaksi unionin markkinoille luonnonmukaisena tuotteena, jos kyseinen elintarvike ei vastaa kyseisen asetuksen 16 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä sen liitteessä II olevan IV osan 2.2.2 kohdan f alakohdan kanssa, edellytyksiä, koska se sisältää muita kuin kasviperäisiä kivennäisaineita ja vitamiineja.

– Kyseisen kolmannen maan luonnonmukaisen tuotannon tunnusta voidaan kuitenkin käyttää tällaisessa elintarvikkeessa unionissa, vaikka tässä tunnuksessa on kyseisen asetuksen 30 artiklan 1 kohdassa ja sen liitteessä IV tarkoitettuja luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavia ilmaisuja.

Toinen ja kolmas kysymys

86 Kun otetaan huomioon ensimmäiseen kysymykseen annettu vastaus, toiseen ja kolmanteen kysymykseen ei ole tarpeen vastata.

Oikeudenkäyntikulut

87 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (suuri jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 kumoamisesta 30.5.2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/848 30 artiklan 2 kohtaa ja 33 artiklan 1 kohtaa

on tulkittava siten, että

Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnusta ja lähtökohtaisesti ilmauksia, jotka viittaavat luonnonmukaiseen tuotantoon, ei saa käyttää jalostetussa elintarvikkeessa, joka tuodaan kyseisen asetuksen 45 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdassa ja 48 artiklan 1 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti kolmannesta maasta saatettavaksi unionin markkinoille luonnonmukaisena tuotteena, jos kyseinen elintarvike ei vastaa kyseisen asetuksen 16 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä sen liitteessä II olevan IV osan 2.2.2 kohdan f alakohdan kanssa, edellytyksiä, koska se sisältää muita kuin kasviperäisiä kivennäisaineita ja vitamiineja.

Kyseisen kolmannen maan luonnonmukaisen tuotannon tunnusta voidaan kuitenkin käyttää tällaisessa elintarvikkeessa unionissa, vaikka tässä tunnuksessa on kyseisen asetuksen 30 artiklan 1 kohdassa ja sen liitteessä IV tarkoitettuja luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavia ilmaisuja.

Allekirjoitukset